

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Sisal SpA (C-721/19), Stanleybet Malta Ltd (C-722/19), Magellan Robotech Ltd (C-722/19) / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawy połączone C-721/19 i C-722/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Dyrektywa 2014/23/UE – Postępowania w sprawie udzielania koncesji – Artykuł 43 – Istotne zmiany – Loterie z wykorzystaniem kart do zdrapywania – Uregulowanie krajowe przewidujące odnowienie koncesji bez przeprowadzania nowego postępowania przetargowego – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Interes prawny]

(2021/C 431/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Sisal SpA (C-721/19), Stanleybet Malta Ltd (C-722/19), Magellan Robotech Ltd (C-722/19)

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Przy udziale: Lotterie Nazionali Srl, Lottomatica Holding Srl, dawniej Lottomatica SpA (C-722/19)

Sentencja

- 1) Prawo Unii, a w szczególności art. 43 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu nakładającemu obowiązek odnowienia umowy koncesyjnej bez przeprowadzenia nowego postępowania w sprawie udzielenia koncesji na warunkach, na jakich została ona udzielona jednemu koncesjonariuszowi, podczas gdy właściwe prawo krajowe przewidywało, że taka koncesja powinna co do zasady zostać przyznana kilku, maksymalnie czterem, podmiotom gospodarczym, w sytuacji gdy owo uregulowanie krajowe stanowi wykonanie klauzuli zawartej w pierwotnej umowie koncesyjnej przewidującej takie odnowienie.
- 2) Prawo Unii, a w szczególności art. 43 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2014/23, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, z jednej strony, że decyzja o odnowieniu koncesji zapadnie na dwa lata przed jej wygaśnięciem, oraz z drugiej strony, zmianę warunków płatności opłaty koncesyjnej należnej od koncesjonariusza, które zostały zawarte w pierwotnej umowie koncesyjnej, tak aby zagwarantować państwu nowe i większe dochody budżetowe, jeżeli zmiana ta nie jest istotna w rozumieniu art. 43 ust. 4 tej dyrektywy.
- 3) Artykuł 43 ust. 4 dyrektywy 2014/23 i art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2014/23, należy interpretować w ten sposób, że podmiot gospodarczy może wnieść środek zaskarżenia na decyzję o odnowieniu koncesji z tego powodu, że warunki wykonania pierwotnej umowy koncesyjnej zostały istotnie zmienione, podczas gdy nie brał on udziału w pierwotnym postępowaniu w sprawie udzielenia tej koncesji, o ile w chwili, gdy ma nastąpić odnowienie koncesji, wykaże on interes w uzyskaniu tej koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 432 z 23.12.2019.